

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 2023 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie sposobu ustalania ryczału systemu
podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej**

Na podstawie art. 136c ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, 2674 i 2770 oraz z 2023 r. poz. 605, 650 i 658) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 22 września 2017 r. w sprawie sposobu ustalania ryczału systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1783, z późn. zm.²⁾) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Zmiana zakresu działalności leczniczej, o której mowa w art. 136c ust. 4 ustawy, może dotyczyć wzrostu liczby świadczeń opieki zdrowotnej udzielonych w trakcie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i w okresie sześciu miesięcy po jego odwołaniu, prowadzącego do przekroczenia liczby jednostek sprawozdawczych uwzględnionych przy ustaleniu wysokości ryczału, przypadających proporcjonalnie na dany okres realizacji umowy w okresie rozliczeniowym.”.

§ 2. W okresie planowania obejmującym rok 2023 skorygowaną liczbę jednostek sprawozdawczych, obliczaną dla świadczeniodawcy *l* na okres planowania, na dzień 30 czerwca 2023 r., koryguje się współczynnikiem 1,0235.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej – zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 932).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1587 i 1812, z 2020 r. poz. 312 i 1049, z 2021 r. poz. 1724, z 2022 r. poz. 2696 oraz z 2023 r. poz. 186 i 749.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Anna Skowrońska-Kotra

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Zdrowia
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie wydawane jest na podstawie upoważnienia zawartego w art. 136c ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, i dokonuje zmian w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 22 września 2017 r. w sprawie sposobu ustalania ryczałtu systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1783, z późn. zm.).

W trakcie obowiązywania stanu epidemii i stanu zagrożenia epidemicznego część świadczeniodawców działających w ramach systemu podstawowego szpitalnego zabezpieczenia świadczeń opieki zdrowotnej, zwanego dalej „PSZ”, skoncentrowała się w całości albo w znacznej części na realizacji specyficznych zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19. Spowodowało to ograniczenie pozostałej działalności tych podmiotów, zgodnej z zakresem ich kwalifikacji do PSZ. Dodatkowo sytuacja pandemiczna wpłynęła na ogólne obniżenie aktywności świadczeniodawców PSZ, co spowodowane było zarówno restrykcjami epidemicznymi jak i zmniejszoną skłonnością znacznej części pacjentów do korzystania z planowych świadczeń opieki zdrowotnej w omawianym okresie. Konsekwencją takiego stanu rzeczy było powstanie zjawiska określanego mianem „długu zdrowotnego”, którego spłacenie wymaga obecnie istotnego zwiększenia liczby przyjęć pacjentów przynajmniej przez część świadczeniodawców PSZ.

Proponowane rozwiązanie, polegające na dodaniu w nowelizowanym rozporządzeniu § 3a, umożliwi odpowiednie zwiększenie ryczałtu PSZ w bieżącym okresie rozliczeniowym tym świadczeniodawcom, którzy – w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem na świadczenia opieki zdrowotnej w okresie popandemicznym – wykonali świadczenia w skali przekraczającej liczbę jednostek sprawozdawczych, stanowiąca podstawę ustalenia wysokości ryczałtu PSZ. Proponowany przepis upoważni zatem Narodowy Fundusz Zdrowia, zwany dalej „Funduszem”, do odpowiedniego zwiększenia takim podmiotom kwot ryczałtu PSZ, na podstawie z art. 136c ust. 4 ustawy, zgodnie z którym dokonanie odpowiedniej korekty wysokości ryczałtu, w trakcie okresu rozliczeniowego, jest dopuszczalne m. in. „w uzasadnionych sytuacjach związanych ze zmianą zakresu działalności leczniczej świadczeniodawcy”.

Zgodnie z rekomendacją nr 54/2023 z dnia 31 maja 2023 r. Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji Fundusz powinien zwiększyć o 2,35% wolumen świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych w formie ryczałtu PSZ, w celu skompensowania

świadczeniodawcom wzrostu kosztów działalności spowodowanego inflacją oraz wzrostem kosztów wynagrodzeń personelu zatrudnionego na podstawie umów cywilnoprawnych, będącego pośrednim skutkiem realizacji ustawy z dnia 26 maja 2022 r. o zmianie ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1352). W celu umożliwienia Funduszowi realizacji powyższej rekomendacji w projekcie wprowadza się przepis przejściowy (§ 2 projektu rozporządzenia), na mocy którego liczba jednostek sprawozdawczych, obliczana dla danego świadczeniodawcy na bieżący okres rozliczeniowy, obejmujący 2023 r., będzie mogła zostać zwiększona o 2,35%.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czterdzieści dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Skrócenie terminu wejścia w życie projektowanej regulacji jest niezbędne w celu umożliwienia wejścia w życie rozporządzenia przed końcem czerwca 2023 r., tak aby mogło ono być stosowane począwszy od dnia 1 lipca 2023 r., tj. od pierwszego miesiąca obowiązywania podwyższonych kwot najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych. Proponowanemu skróceniu *vacatio legis* nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego, mając na uwadze, że projektowane przepisy nie nakładają żadnych dodatkowych obciążeń na obywateli, ani podmioty gospodarcze, a jednocześnie wywrą pozytywny wpływ na kondycję finansową podmiotów leczniczych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców a jednocześnie wywrze pozytywny wpływ na kondycję finansową podmiotów leczniczych należących do kategorii średnich przedsiębiorców.

Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt aktu nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Przedmiotowe rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.